

Neviim (prophètes) - Livre des Rois II

Chapter 19

- 19,1 ויהי כשמע המלך חזקיהו, ויקרע, את-בגדיו; ויתכס בשק, ויבא בית-יהוה.
- 19,2 וישלח את-אליקים אשר-על-הבית ושבבא הספר, ואת זקני הכהנים, מתכסים, בשקים--אל-ישעיהו הנביא, בן-אמוץ.
- 19,3 ויאמרו אליו, כה אמר חזקיהו, יום-צרה ותוכסה ונצצה, היום הזה: כי באו בנים עד-משבר, וכח אין ללדה.
- 19,4 אזלי ושמע יהוה אלהיך את כל-דברי רבשקה, אשר שלחו מלך-אשור אדניו לחרף אלהים חי, והוכיח בדברים, אשר שמע יהוה אלהיך; ונשאת תפלה, בעד השארית הנמצאה.
- 19,5 ויבאו, עבדי המלך חזקיהו--אל-ישעיהו.
- 19,6 ויאמר להם ישעיהו, כה תאמרו אל-אדניכם: כה אמר יהוה, אל-תיכא מפני הדברים אשר שמעת, אשר גדפו בערי מלך-אשור, אתי.
- 19,7 הני נתן בו רוח, ושמע שמועה ושב לארצו; והפלתיו בחרב, בארצו.
- 19,8 וישב, רבשקה, וימצא את-מלך אשור, בלחם על-לבה: כי שמע, כי בסע מלכיש.
- 19,9 וישמע, אל-תרהקה מלך-פוש לאמר, הנה יצא, להלחם אתך; וישב וישלח מלאכים, אל-חזקיהו לאמר.
- 19,10 כה תאמרו, אל-חזקיהו מלך-יהודה לאמר, אל-ישאן אלהיך, אשר אפה בטח בו לאמר: לא תנתן ירושלם, ביד מלך אשור.
- 19,11 הנה אפה שמעת, את אשר עשו מלכי אשור לכל-האצות--להחרימם; ואפה, תנצל.
- 19,12 ההצילו אתם אלהי הגוים, אשר שחתו אבותי, את-גטון, ואת-סכון; ורצף ובני-עדן, אשר בתלאשור.
- 19,13 איו מלך-חמת ומלך ארפד, ומלך לעיר ספתיים, הבע, ועוה.
- 19,14 ויקח חזקיהו את-הספרים מיד המלאכים, ויקראם; ויעל בית-יהוה, ויפרשו חזקיהו לפני יהוה. {פ}
- 19,15 ויתפלל חזקיהו לפני יהוה, ויאמר, יהוה אלהי ישראל ישב הכרבים, אפה-הוא האלהים לבדך לכל ממלכות הארץ; אפה עשית, את-השמים ואת-הארץ.
- 19,16 הטה יהוה אזנך ושמע, פקח יהוה עיניך וראה; ושמע, את דברי סנחריב, אשר שלחו, לחרף אלהים חי.
- 19,17 אמנם, יהוה: החריבו מלכי אשור, את-הגוים--ואת-ארצם.
- 19,18 ובתנו את-אלהיהם, באש: כי לא אלהים המה, כי אם-מעשה ידי-אדם עץ ואבן--ויאבדום.
- 19,19 ועמה יהוה אלהינו, הושיענו בא מידו; וידעו כל-ממלכות הארץ, כי אפה יהוה אלהים לבדך. {ס}
- 19,20 וישלח ישעיהו בן-אמוץ, אל-חזקיהו לאמר: כה-אמר יהוה אלהי ישראל, אשר התפללת אלי אל-סנחריב מלך-אשור שמעתי.
- 19,21 זה הדבר, אשר-דבר יהוה עליו: בזה לך לעגה לך, בתולת בת-ציון--אחריך ראש הנועה, בת-ירושלם.
- 19,22 את-מי חרפת וגדפת, ועל-מי הרימות קול; ותשא מרום עיניך, על-קדוש ישראל.
- 19,23 ביד מלאכיך, חרפת אדני, ותאמר ברכב (ברב) רכבי אני עליתי מרום הרים, ורכתי לבנון; ואכרת קומת אכזיו, מבחור ברשיו, ואבואה מלון קצה, יער ברמלו.
- 19,24 אני קרתי, ושתיתי מים זרים; ואחרב, בכף-פעמי, כל, יארי מצור.
- 19,25 הלא-שמעת למרחוק אפה עשיתי, למימי קדם ויצרתי; עפה הביאתי--ותהי להשות גלים נצים, ערים בצרות.
- 19,26 וישביהן, קצרי-יד--חתו, ויבשו; היו עשב שדה, וירק דשא, חציר גגות, וישדפה לפני קמה.
- 19,27 ושבבתך וצאתך ויבאך, ידעתי; ואת, התרגזך אלי.
- 19,28 יען התרגזך אלי, ושאונך עלה באזני--ושמתי חחי באפך, ומתגי בשפתיך, והשבתיך, בדרך אשר-באת בה.
- 19,29 וזה-לך האות--אכול השנה ספיח, ויבשה השנית סחיש; ויבשה השלישית, זרעו וקצרו, ונטעו כרמים--ואכלו פכים.

- 19,30 וַיִּסְפֶּה פְּלִיטַת בַּיִת־יְהוּדָה, הַנְּשֹׂאָה--שָׂרָשׁ לְמִטָּה; וַעֲשֵׂה פְּרִי, לְמַעַלְהָ.
- 19,31 כִּי מִירוּשָׁלַם תֵּצֵא שְׂאֲרֵי, וּפְלִיטָה מִהַר צִיּוֹן; קִנְיַת יְהוָה (צְבָאוֹת), תַּעֲשֶׂה-זֹאת. {ס}
- 19,32 לָכֵן, כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי מֶלֶךְ אֲשׁוּר, לֹא יָבֹא אֶל-הַעִיר הַזֹּאת, וְלֹא-יִוָּכַח שָׁם חַי; וְלֹא-יִקְדָּמָנָה מִגּוֹ, וְלֹא-יִשְׁפֹּךְ עָלֶיהָ סִלְלָה.
- 19,33 בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר-יָבֹא, בָּהּ יָשׁוּב; וְאֶל-הַעִיר הַזֹּאת לֹא יָבֹא, בָּאִם-יְהוָה.
- 19,34 וּגְבוּתִי אֶל-הַעִיר הַזֹּאת, לְהוֹשִׁיעָה--לְמַעַנִי, וּלְמַעַן דָּוֵד עַבְדִּי.
- 19,35 וַיְהִי, בְּלִילָה הַהוּא, וַיֵּצֵא מֶלֶךְ יְהוָה יָדוֹ בְּמַחְנֵה אֲשׁוּר, מֵאֶה שְׂמוֹנִים וְחַמְשֵׁה אֲלֶיךָ; וַיִּשְׁכַּיְמוּ בְּבֹקֶר, וְהָיָה כָּל־כָּלֵם פְּגִרִים מְתִים.
- 19,36 וַיִּסַּע וַיֵּלֶךְ, וַיָּשָׁב סְנַחְרִיב מֶלֶךְ-אֲשׁוּר; וַיָּשָׁב, בְּנִינְוָה.
- 19,37 וַיְהִי הוּא מִשְׁמַחַת בַּיִת גִּסְרֵן אֶלְקַיִי, וְאַדְרַמֶּלֶךְ וּשְׂרָאֶצֶר (בְּנֵי) הַכְּהֵו בְּחָרְב, וְהֵמָּה גַּמְלָטוֹ, אֶרֶץ אַרְבָּט; וַיִּמְלֹךְ אֶסֶר-חַדָּן בְּנוֹ, תַּחְתָּיו. {פ}